

לה:

עין משפט
נר מצוה

גג א ב ג ח טו פטו מהל'
טוען וטוען הלסד ד
פגמ פטין לה טושים ח"מ
ס' קלט ספיק ד טושים וס'
קמו ספיק כד:
גד ד ח' פ"א ש"ס ש"ס ה"ל
וסיא מהל' ממהרה ה"ל
טז פגמ פטין ג' לה טושים
ח"מ ס' קמו ספיק א וס'
קלט ספיק ח:
גה ה ו ח' פ"א מהל'
טוען וטוען ה"ל ט פגמ
פטין לה טושים ח"מ ס'
קמו ספיק א:
גז ז ח טושים ח"מ ס' קג
ספיק א:

גו ט מ'י' פ'י'ד מ'ה'ל' טו'ן
ו'ט'ט'ן ה'ל' ה' י'ע'י'
נ'ה'ש'ט'ן ו'נ'ח'מ' ו'פ'י'א מ'ה'ל'
מ'י'ר'ה ה'ל' ח' ק'מ'ט ע'ט'ק' פ'ד'
ל'ה טו'ש'ט' ח'מ' ס'י' ק'מ'ט
ס'פ'י'ד י' ו'ס'י' ק'ל'ד ס'פ'י' ח'א'
נ'ח' י' י'ד'י' ש'ס' ק'מ'ט ש'ס'
טו'ש'ט' ח'מ' ס'י' ק'מ'ט
ס'פ'י'ד טו' ו'ס'י' ק'ל'ד ש'ס':

רבינו גרשום

החם ללתי אית ליה דררא
 [דממונא] בגוה. דקדום
 מכירה הוה ממנויה דהאי
 ובחר ממירה דאידך ואין
 ידוע ממנו של מי ילדה
 משיה יחלוקו: גזלן של
 [רכוש]. כלומר גזלן של
 שנים שעומדים במחלוקת
 ביניהם. אלא כגון אלא
 שלא ניתן להשכון שאע"פ
 שמשכס קריי גזלן שאין
 ידוע של מי היתה שיחזירנה
 לו:

[illegible]

מחאה ולא מצו למסור
מלנו גולגולת דאבדל
פאטע דרדי דהא ברושתי
אכל דהרודו לפירות מים
צריך למחות בפני ערים
בחורן ג' ולחורן ג' ערים
שפלוני (שערבן) (אבאל)
שה שלי אני הורדתי
לפירות לכך שנים ואי לא
אבד אני לא היינו למחות
תארן ג' דאי לא הימא
רבי, צריך לפחויי בחורן ג'
והודיע לרבים שאינו לא
א"כ הני ששנבאר וסורא
מקשן ליה ליה למלוח
דליבן שדור ברכיבא ד
ומן שישחלם ממנו בכרית
שיאלם מן השמים: אלא
אפני עני למחורן בחורן ג'

(א) נראה ד"ל שמומרים במחלוקת כגון אלו: שלח ניתן להישכון וכד'. (ב) אולי ד"ל כי ששלח אחריו לביתו וכד' ואפשר דכוונתו ששלח הולך אחריו של מרים דלמא לא וכו' שפי' הרשעים כגם הר"ח

21

דריא רבמונא. פירוש דלל טענטייוו מהכא יש ספק לנ"ד
 דהי מיינייהו הוה הולד אס וולד קודם שמכר או אחר
 שמכר וכן בשור שנחמ אה הפרה ונמלא עוברה בצדה (ב"ק דף טו.)
 בלא טענחם מוסופקים צ"ד איך היה מעשה אס קודם שנחמה ילדה

אז לאחר שנגמרה וכן בשור רודף
לאחר שור אחר והחוק (שם לה) י
להסתפק אם בשור החוק אז י
בטעם לקח וכן כדל מוקס לעני
רכנן וסומכוס אבל הכא כזה אומר
של אבותי שעל פי טענותיך כה
הספק אמרתי על דליתס גבר:
אין מוצאים אותה מידו. ואפילו
כמו הכרעה זה היה הוחל
והשעים הם (ו) אין מוקס להס:
דתני רבי יוחנן אמר רבי
שמיה גולן. שאין מוצאין
מידו ומיירי כזה אומר של אבותי
היה גולן תמכה בה אלה הדין

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת קוֹל רַב אִישׁ לְרֵב בְּכֹחַ מֵאֵי הוּא לִיה לְמַעַבְדּוֹ דָּאִי לֹא תִימָא הָכִי דְּרַחֲבָה בְּהוּ בְּמִשְׁלַת אַרְעָא דָּא בְּלֹא כִסְף מִשְׁכַּנְתָּא גְבִיָּה וְאֹמֵר נְמִי דְּמֹחִינִי (ב) מִתְקַנֵּי לִידֵי פִסְדִּיא "הָאֵלֹא אֵי נְמִי אִיכְנִי לִיה לְמַחֲוֵי יִשְׂרָאֵל הָבֵא מִחֲמַת עֵי מַה "עֲבוּם" אִין לוֹ יִשְׂרָאֵל הָבֵא מִחֲמַת עֵי בִשְׁמֵר אֹמֵר רַבֵּא

לדאן סהדי כיוון דללי ליה אגל דפירי מודה שהיו הפירות שלו ועוד
לדיוו רוצה לשעון לפירות הורדמיו אלא מוצע הקרקע והפירות:
וא"א אהתיה מא' הוה ליה פאבער. דאן לפשר דרב אשי
סבר לעולם נאמן לומר לפירות הורדמיו דאן קשה לרב
אשי מאי עמעה דרבנן דבעי שלם שנים מיום ליום דהא לדרייה
ליכא למימר דמפרש רבא בריש פרקין דעד שלם שנים מיוחדר איניס
בשטריה טפי לא מודה דהא לעולם צריך לשמרו קו יאמר לפירות
הורדמיו ועוד דאן קו היכי קאמר דאי לא חתמה הכי דאזעבי ליה
לנחמיו אלא לא בעי לנחמיו דהוקמו אינה חוקי דריטל לומר לפירות
הורדמיו ומייתי ממשכנתא דקורא ומאי אדרבה אם בדברי
רב אשי מו ליכא פקידא שיכול לומר לפירות הורדמיו ונראה לנש"א
דרב אשי לא בא להאמינו אחר ג' אם אומר לפירות הורדמיו אלא
שואל איזו תקנה כי לעשות מתחלה שלם ויכל לומר לאחר שלם שלם
הוא כשדוריו לפירות וסבר לא מהני מתחלה אלא בשארם שלמי
גולגל הוא דקא אכיל לארעאי בגולגולתא והיכא דאחמיה לפירות לא
מני לנחמיו הכי וכן פירש הקונטרס והשבח מימי שפיר ממשכנתא
דקורא דמחמיה מתחלה כי האי גוונא [ועי' חוס' ב"מ דף ק"ה אחר ליה]:

הורדמו: א"ל איבער [לוי] למחוי. בתוך שלש ונומר לעדים
שחם אין לו שטר מכירה לזה המחזיק לא יוכל לטעון שטר היה לי
לו להזהר בשטריו: דאי לא תימא כ"י. דמחאה לתלפין שמוחה על הה
גולגה לא דקאלין ארעא דידן בגולגולתא למחר תבענא ליה דבינא:
תמאס הדגולה לחזירו ע"ש שדור האוכלי הפירות משום קונה
שדור ולסוף עשר שנים חזר הקרקע לבעלם בחנם ונמאס קונה
כפלים שגרי הוא קרוב לשגר וקרוב להפסד שנקבל פירות של כל
א"י כ"כ. ש' טומן המלוה ואמר לאחר שלש לקוחה היא בדידי הוי
טועיל לו: דאי ב"י. וזה לריי אפסד בתמיה: אלא איבער ליה
הכא נמי. אם תימא דלפירא אחתיה הפסיד ליה למחוי בתוך שלש
שהכל יודעין שהיתה של ישראל ואכלה עבדים שלש שנים או יותר וט
לחר העבדים שני חוקה או יותר לא היו חוקה אלא אחי ממיה דארס
דאיהו לא דאפסד אנפשיה לא חזר לא היה למנוח ארעא דיראלא
חוקה לית ליה לעבדים ולא כלל מזה דלמי מתחמיה דקמס עבדים
לקמן בשמעין וז"ל. הני דבי ריש גלותא לא מחזקי תמאס האי טעמא
אין חוקתו כלום וחוקה שאין עמה טענה היא שגרי הוא טומן העב
אכל א"י טען דיראל ואמר יזהר לו המזהר עבדים שטר וציוי דונגה העב
עבדים מיין דמאקי לקמן דמיתון משום דאי בעי א"ל מיין וצננה ואכלת
ד"ב אלא יום אחד שזכרה לזה היה החזיק שלש שנים חוקתו חזר

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

אס בא אהר מן השוק והחוק בזה. בזה קרקע דאמר רב נחמן (וה' ל' כל הללים גבר ובה זה השלישי וחטפה מהשנים שלו הטוענין של אביו: אין מוילין אסא. כ"ד מידו של זה השלישי ואע"י דלא טעין מידו דשמו גם ל' הראשונים אין עליו חלק גם) ודמי רבי חיאי מרדכי של רביס כו'. וסברי נהרעדי דבגולן

כי האזימיירי שגול משנים
 החלוקים בדבר זה אומר שלי הוא
 חה אומר שלי: לאו שמים גולן.
 לספוד דיינים להוציא מידו מה
 שגול: רב אשי אחר לעולם שגול
 רבים שמים גולן. הואיל ולא טעין
 מירי ומציאות מידו ומעמידין אותה
 בפני שנים הראשונים שיש להם
 טענת אכות: וטעני אש שמים גולן.
 דקאמר מירי חייא לא להקטיל עמי כח
 לפעור מלשם אלא להחמיר עליו
 ולומר דלא יתקן להטותן לא
 (ו) מיכסר בהשבעה דליתו יודע עמי
 שיצא דמאחר שגול לידו תרין להשיב
 לבעלים ולא להוציאה מתחת ידו
 ולהפקירה לשנים הראשונים וכל מאן
 דאליס (ו) גבר בדפסקין לעיל ואי
 תפסקין גול מפקינן (לד) כל שכן זה
 תפסקות גול בל ידו והוא תרין
 להוציאה מתחת ידו ואינו יודע עמי
 שיצא והכי נמי אמרין בהמוכר את
 הספינה (לקמן דף פח:) אי"ל לוי קשה
 עונשן של מדות מעונשן של עדות
 ומפסד הסם אפשר בתשובה והכי
 לא אפשר בתשובה דהמוכר
 שגול (ט) וגול לרבים שאינו יודע עמי
 ביצא ואוליכא דרב אשי איירי נמי
 ר' חייא במוכר במדה שאינה ישרה
 לרבים. כן נראה בעיני שטעם זו: אי

דלי ליה גנא דפירי לאלחר הוי חוקא. אס יז עדים שהגביה המעצער
גנא דפירי מקרקע וז על כפשי של זס המחזיק שטוען לקוזה היא
בידי מאחר שטעין לו להוליר הפירות לביתו שז אין יכול לטעון
ולומר לא זס מכרהם וז שלא היה לו לטעין שזקא הפירות אלא
היה לו למחות ומדסייע לו הפסד וכמודה שמכר לו דמי. וז
מנאל פירש אי איכא סהדי דיהב ליה לוקח למריה ארעא גנא דפירי
דוורן להוילעו לביתו ומבשר שאכלת הפירות צו לוקח ומדידה
ליה למוכר ואין נראה בעיני: **אמר רב** **וביד אי טעין.**
המעצער בתר דללי לא ללוקח גנא דפירי לפירות הורדמי דין
אריס למחא ושליש ולרביע וחלקו הוא דללי ליה נאמן כלומר לא
הפסד בתאי דללי ליה. **ובני מעלי.** דנאמן: **בחור שלם.** דאס
איתר דזבנה מיניה אמאי לא מנאמן בשטריה: **אבל לאמר שלם.** אס
טעין לפירות הורדמי אית נאמן ואש"ז דלא ליה ליה גנא דפירי
דעד תלת שנין מיוחדר אינש בשטריה טפי לא מיוחדר וזהו ליה
למה למחות בחור שלם ומפרש ואזיל: **אי לפירא אחסי.** כי
משכנתא דקורא לעשר שנים או לעשרים: **מאי הוה ליה.** שכל
למעבד נאמא של המוריד את חברו לפירות של לעשר או יותר
יפסד קרקע שלו הואיל ולא יתא נאמן לאחר שלם טעון לפירות
לגס כל מהותו הורדמי לך רך שנין וגוף הקרקע קטן לו
אבד כי לא מהותו בו אחר שלם דין דמחה בו בעל השדה יה
קע מוריד בפירות לאו מחאה היא אלא כדאמרין לקמן (מא) פליט
כן הוי משכנתא דקורא כו. ותקנא דרבינן הויאן קע משכנתא
אבל גביחא מותר טעין משכנתא דקורא שמייה עשרה מנה על
רית של כל שנה במנה ואין כאן דבית ואש"ז שארן הפירות
זה במנה ואפלי בשנת דשפון שלא יהו שנין פירות השנה דתר:
וז דמיתנו ולא יוכל לו לטעון לפירות הורדמי ומחאה נמי לא
מחוי. בחור כל שלם ומהני ליה מחאה ומדלא מיחא הפסדי:
קורא שמיין: **ישראל הכא מקנה עבד' הכי הוי עבד'.** שדה
זי שלקה מישראל ואילו ישראל קנה מההוא עבד' ואכלה גס הוי
ומפיק ליה מדירה דישראל וישראל ליזיל ויתבש לעבד' דין מניה
יב"ס עד דלימא ליה הכי לי שטר דזבני דזבנת לה מישראל דדין
איה הכי וישראל ליה למחות והלכך לא תקנו כסס חוקה כדאמרין
פיה ארעא איהו מישראל וז הכא מחמת עבד' אש"ז שארן
זי מכרה לו אבל איני יודע היאך כד לירי העבד' שפיל למכרה.
איניו בו שלקה ממך מהימן דדמי למאן דל"ל קמי דיד זבנה ההוא
שי חוקה. ודוקא ד מחמת עבד' דאילו כה מחמת ישראל אש"ז שלם
כדאמר' לקמן (דף מא) גבי ההוא דדר בקשחא בעילתא ארבע שנין:
לירי

116

מסורת הש"ס

(א) לקחתן (לח). צ"ח סו: קי.

הגהות הב"ח

(ח) ג' אמר ויהי ערב ויהי קדקדקו ראו:
(ט) ע' כי ה' נחמתי וכו'
(י) כי ה' נחמתי וכו'
(יא) כי ה' נחמתי וכו'
(יב) כי ה' נחמתי וכו'
(יג) כי ה' נחמתי וכו'
(יד) כי ה' נחמתי וכו'
(טו) כי ה' נחמתי וכו'
(טז) כי ה' נחמתי וכו'
(יז) כי ה' נחמתי וכו'
(יח) כי ה' נחמתי וכו'
(יט) כי ה' נחמתי וכו'
(כ) כי ה' נחמתי וכו'
(כא) כי ה' נחמתי וכו'
(כב) כי ה' נחמתי וכו'
(כג) כי ה' נחמתי וכו'
(כד) כי ה' נחמתי וכו'
(כה) כי ה' נחמתי וכו'
(כו) כי ה' נחמתי וכו'
(כז) כי ה' נחמתי וכו'
(כח) כי ה' נחמתי וכו'
(כט) כי ה' נחמתי וכו'
(ל) כי ה' נחמתי וכו'

מוסף רש"י

במשלם שניא אלין
תיפוק ארעא דא בלא
בסף. דלא תיחזי כהלאה
אלא כעוקה הימני פירות
השנים האלו במעות הללו
(בר"מ ס"ז).

בינו גרשום (המשך)

[illegible]